

ויפה, אבל מה עם אלה שלא אוהבים לשוח ולשוחח בתקן של נבחרת כדורגל? שיבנו רפסודה ויסעו לים?
 וחץ מזה, איך אפשר להשוות פינה שקטה ונינוחה עם אוכל מיוחד ואווירה מיוחדת — איך אפשר להשוות זאת לתענוג ההמוני והנפלא של כיסאות-פלסטיק באר-גרה ופרחי-פלסטיק נלבבים שאינם נוב-לים לעולם?

ובקשר לשכנים, אפשר למצוא את שביל-הזהב, שאולי לא יספק את כולם, כי הרי זה בלתי אפשרי, אבל לפחות לא יקפח את מעט הטעם הטוב שתל-אביב לוקה בו. אפשר לסדר שרוב מקומות הביילוי יהיו במקומות סגורים, אחרי גמר שידורי הטלוויזיה, כלומר מהשעה 00.30 (חצות וחצי), חוץ מיום שישי וחורף מהמר קומות שאפשר בהודשי הקיץ התל-אביבי להשאירם פתוחים לשמיים גם יותר מאור-חר.

אחד מפרנסי העיר הזכיר לטובה את

(המשך מעמוד 8)
 רשמית של דוברי המישטרה מול מצלמות הטלוויזיה היתה של „גינוי הריף“ ותו לא. כלי התקשורת דיווחו בהרחבה על מעצרו של בומן הפיצוץ. חלקם הוגדר כ„מעצר מר נע“, אולם עד היום לא שמענו על מעצרו של אחד מאלה שהתפרעו וביצעו מעשי אלימות כלפי בנייה-מיעוטים. וזאת, למי-רות שדווח שהשוטרים עצמם ספגו מכות קשות מצד אותם ביריונים.

האומנם קל יותר לתפוס את מבצעי הפיגוע מאשר את אלה שהוסיפו שמן ל-י מדורה שפרצה בעיקבותיו.

יהודה קונפורטס, תל-אביב

פירסומת פסולה

למרות שעורך-הדין שמואל תמיר מכהן זה קרוב לשנה כשר-המישפטים בממשלת-ישראל, עדיין ממשיך שמו להתנוסס על

SHMUEL TAMIR, MORITZ & CO.
 LAW OFFICES
 15, ROTHSCHILD BLVD., P. O. BOX 1889
 TEL-AVIV, ISRAEL

שמו של שר-המישפטים על מעטפת-דואר מיסחרית
 מינהל ציבורי תקין

המיסעדה היחידה הראוייה להישאר באיי-זור, הקטבה, שהיא סגורה וגם מבקרים בה מעט אנשים (בגלל מחירה — ארוחה במשכורת חודשית של שכר).

אורה טובאי, (דירת צפון דיזנגוף), תל-אביב

שימחה לאיר

עות-הפנים ונחישות-המצח בהן מוסיף הפרופסור ייגאל ידן לשאת את שם ה-דמוקרטיה, על רקע התנהגותו האנטי-דמוקרטית וסירובו לקבל את דעת הרוב

מעטפות משרד עורכי-הדין שניהל בשות-פות עם עורך-הדין יצחק מוריץ. כפי ש-תוכלו להיווכח מהמעטפה המצורפת בזה, הופיע שמו של שמואל תמיר על מעטפה שגשלה ממישרד זה ב-30 ביולי 1978. עד כמה שזכור לי הצהיר בשעתו שמו-אל תמיר, עם התמתנותו כשר-המישפטים, שהוא נושך את עסקיו הפרטיים כעורך-דין. השאלה היא אם אומנם עשה זאת? אם כן, מדוע הוא מרשה ששמו ימשיך להתנוסס על מעטפות מיכתבים של מי-שר רד פרטי — עובדה שיש בה כדי ליצור את הרושם ששר-המישפטים ממשיך להיות שותף באותו משרד?

כיצד ניתן להסביר תופעה זו דווקא מצד אחד משרי ד"ש, שהמינהל הציבורי התקין היה אחד מעקרונות-היסוד שלה? זאב שחר, תל-אביב

הצמון הפרוע

שמיל בטלוויזיה (בתוכנית עלי כותרת) — הכל גלוי ונקי על השולחן, כמו השי-רות שהוא נותן. הבעיה היא לא שמיל, אלא הצורך שחשים פרנסי העיר למחוק כל ניצוץ אינדיבידואליזם קיים. למה ש-אנשים מהוגנים, הרוצים להעביר כמה שעות-קייץ (קטסטרופוליות במטרופולין תל-אביב, הקייצית, המהבילה וההנזקת) בפינה שקטה ולא-כלי-כך רועשת, כמו איו מס-עדונת או בית-קפה קטן בצפון העיר; למה שאנשים אלה לא יעוטו על רח-דיזנגוף, בקטע המרכזי, שהחמצן שם מס-פיק בקושי לעוד ציפור (ואני ראיתי שם במו עיני כלב מעולף ולידו ציפור גוססת מחוסר חמצן); למה שאנשים אלו לא יתעלפו שם, אם לא מחוסר חמצן או מצריחות מחרישות-אוזניים, של אנשים שהגיחו אלי מעולם אחר, ציפורת מכר-גיות, ענני גזים, בנזין וסולר הנוחתים ישר לתוך ריאותיהם? ממש תענוג להרי-חבי את הריאות!

כמו שפרנסי העיר אמרים: יש לכם את קטע של דיזנגוף המהולל למיסעדות, למה שלא תלכו לשם? למה לפלוש לשכר-נות מהוגנות? למה לכם לחפש בכלל מקום מהוגן ושקט?

כדאי יותר לנחות בכיכר אתרים, העי-שויה ממש כאיצטדיון לקליטת המונים, עם כיסאות-פלסטיק (כחול על שפת הים שלידם) הנוגעים זה בזה, עד שאי אפשר בכלל לנהל שיחה שקטה ונינוחה, כי כולם צורחים לתוך אוזניך מכל הצדדים. טוב

במועצת תנועתו, מזכירים לי את הפסוק שאמר פעם מדינאי אמריקאי: „הדמוק-רטיה היא דבר נפלא — כל זמן שהיא לצידי“.

ב. צוויק, תל-אביב

רבים, והעולם הזה בתוכם, מגלים מעין שימחה לאידה של ד"ש, שתוך זמן כה קצר קיפלה את דגליה, ויתרה על עקר רונותיה ואיכזבה את בוחריה. איני סבור (המשך בעמוד 14)

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13		12		11		10
		19	18		17		16		15
									20
	23	22					21		
27			26						24
				30				29	28
					32			31	
37	36		35					34	33
		42		41		40	39		38
			47		46	45		44	43
				50			49		48
					52		51		
60		59	58	57		56		55	54
			64		63		62		61
		69		68	67		66		65
				73	72			71	70
						75		74	
	80		79		78			77	76
		87	86		85		84	83	82
			91			90		89	88
97			96			95		94	93
	103			102			101	100	99
					105				104

- מאונך:**
- 1) יחידה בכרם; 2) סופו של סוס;
 - 3) חודש; 4) מעבד את הכצק; 6) משר-אבת הגוף; 7) מאדים; 8) עוף-טרף;
 - 9) תכשיט; 12) עשירית הרבבה; 15) נקבת הגמל; 16) מחיצה; 17) אולקוס;
 - 19) מן המזלות; 20) בור למייגשמים;
 - 21) יישוב בארץ; 23) צאצא; 24) קיסור;
 - 26) שגיאה; 27) בתיקול; 29) שתיקה;
 - 30) גלימה יוונית; 33) מהלומות; 34) בך-אום; 36) בראור!; 37) היגינה; 40) סמל-האיטיות; 41) כינוי; 44) מושת על כל-אורח (הפור); 46) מסולם הצלילים; 47) אציל מיקראי; 49) אוכלוסית הים; 50) בליטה בקיר; 53) קיר-מגן; 54) מקים-מייסד; 55) גיבור חלף עם הרוח (ש"מ); 56) מן המצעים; 58) זון; 59) אווירון;
 - 60) בירה אירופית; 62) מגופה; 63) כיסא-כבוד; 66) רויאלי; 68) הרמוניקה; 71) מפרקי הגוף; 73) תחליף לסלמון; 76) יום-טוב; 77) הרחק מלאן; 79) ריקוד-ישראלי; 80) מסולם הצלילים; 82) להבה;
 - 84) מלחין רומנטי; 85) מטרופולין; 87) שופט; 90) עיר בארץ; 92) אסורים;
 - 94) אבי האב או האם; 96) ירקייגיה; 97) איוושת הגלים; 99) אימוני-שדה (ר"ת); 101) עני; 102) מינחה; 103) כלי-קיבול לנוזלים.
- מאונך:**
- 1) קוף גדול; 5) בן-יוזג של זבח; 10) רצועה; 11) אביון; 13) תבואה; 14) עבר; 15) מן השוואים; 16) מונארך; 18) כלי-עיניים; 20) יהיר; 21) מצויה במדחום; 22) אחורי הגוף; 24) מצוי באוויר; 25) כלייקיבול לשמן; 26) תרומת קשה; 28) הוד; 30) תכלית, סיבה; 31) קשה-למוצאה בערימת שחת; 32) עליכם-לקוות!; 34) תעלת-שופכין; 35) משורר-וסופר גרמני; 38) יישוב חקלאי; 39) עלו; 41) מן הצאן; 42) כף-אשפה; 43) פלא; 45) אולם; 47) שנון; 48) הרג; 50) ענף-יבש; 51) תנועת-מים בים; 52) סימן-הכפל; 54) תמימה, צחה; 57) מחסום לפי-החיה; 61) מונח בתורת החשמל; 62) נתיב; 64) הפליג; 65) זון; 66) בגדי-שרד; 67) תרופה; 69) אבי המדע הביר-יוני; 70) קיסור קל; 72) אנך; 74) גם-המכוננית היא כזו; 75) מעטה דקיק; 77) הרביציו; 78) ירקייגיה; 81) היר-שע; 83) יחידה בסולם הצלילים; 85) תל-חורבות; 86) ערוץ נחל; 88) סחוב; 89) עש-פרא; 91) משורר; 93) שקט; 95) חבל תעשייתי בגרמניה; 96) מסולם-הצלילים; 98) הגיע; 100) ענף; 102) מופע, באנגלית; 103) ככה ולא אחרת; 104) תושב הארץ; 105) אכסלוסיווי.